

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.092/2017/41.

A tanács tagjai: Kovács András a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Tóth Kincső bíró

A felperesek

I. rendű:

II. rendű:

III. rendű:

IV. rendű:

V. rendű:

VI. rendű:

VII. rendű:

VIII. rendű:

IX. rendű:

(mindannyian: ...)

Képviselőjük: Dr Muskovszky Gábor ügyvéd

Az alperes: alperes neve

(...)

Képviselője: jogtanácsos

Beavatkozó

Felperesi beavatkozó: Felperesi beavatkozó

. Muskovszky Gábor ügyvéd

(...)

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
17.K.27.290/2016/16.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
17.K.27.290/2016/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek együttesen 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek ... állampolgárok, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóságához, mint elsőfokú hatósághoz tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet nyújtottak be. Az elsőfokú hatóság valamennyi felperes kérelmének helyt adott és magyarországi tartózkodásukat kereső tevékenység folytatása céljából engedélyezte. Utóbb az elsőfokú hatóság helyszíni ellenőrzést tartott a felperesek lakóhelyeül megjelölt zalaegerszegi ingatlanokban. A helyszíni ellenőrzés során valamennyi felperesnél azt állapította meg, hogy a megjelölt ingatlanokban életvitelszerűen nem tartózkodnak. Ezt követően az elsőfokú hatóság a felperesek keresőtevékenység folytatása céljából kiállított tartózkodási engedélyét visszavonta. A határozatok indokolása szerint a helyszíni ellenőrzés alapján megállapítható volt, miszerint a kérelmezők nem tartózkodnak 180 napon belül belül 90 napot meghaladóan Magyarországon. A szálláshelyül megjelölt ingatlanokban életvitelszerűen nem laknak. Utalt arra is a hatóság, hogy itt tartózkodásuk rövidebb időtartamú beutazás „C” típusú vízum birtokában is megvalósítható. Jogszabályi alapként a a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 16. § (2) bekezdésére, 13. § (1) bekezdésére, valamint 18. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozott. A felperesek fellebbeztek a határozatok ellen, amelynek elbírálása során az alperes másodfokú határozataiban az elsőfokú határozatokat az indokolási rész kiegészítésével helybenhagyta. A fellebbezések kapcsán rögzítette, hogy a hatóság az ellenőrzést a Harm.tv. 67. § (1) bekezdése alapján folytatta le. Az ellenőrzés eredményessége érdekében a hatóság felvette a kapcsolatot a beavatkozó zalaegerszegi képviselőjével, aki az ellenőrzés során végig jelen volt, a hatósági képviselőit ő engedte be a felperesek által bérelt ingatlanokba, illetve ő is mutatta meg azokat. A helyszíni ellenőrzés rögzítette, hogy a felperesek az ingatlanokban életvitelszerűen nem tartózkodnak. Hangsúlyozta az alperes, hogy a bejelentett magyarországi szálláshellyel rendelkezéshez nem elegendő, hogy a Harm.tv. végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (3) és (4) bekezdésében

foglalt feltételek fennálljanak, hanem ténylegesen is a bejelentett lakcímen kell tartózkodni. E körben legfelsőbb bírósági eseti döntésekre hivatkozott. A hatóság álláspontja szerint a felperesek a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében szálláshelyük vonatkozásában a hatósággal valótlán tényt közöltek, vagyis a tartózkodási engedély visszavonásának a Harm.tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjában írt feltételei is fennálltak. Utalt arra is döntésében, hogy a felperesek a beavatkozó Zrt-ben feladataikat hónapok óta nem teljesítik, ami megkérdőjelezi a beutazási és a tartózkodási cél valódiságát is.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperesek kereseteikben - amelyeket a bíróság egyesítve bírált el - az alperesi határozatok felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Arra hivatkoztak, hogy a hamis adat, valótlán tényközlésével kapcsolatos alperesi indokolás érthetetlen, nem állja meg a helyét. A tartózkodási engedély iránti kérelmeikben a jogszabályi előírásoknak megfelelően megjelölték azt a szálláshelyet, amelyben lakni fognak, ha megkapják a tartózkodási engedélyt. A felperesek által bérelt lakás valós, a bérleti szerződések érvényesek, a felperesek pedig beutazásuk esetén azt használták lakóhelyül. Utaltak arra is, hogy az alperes által hivatkozott bírósági ítéletek olyan esetekre vonatkoznak, ahol a tulajdonos tudta és beleegyezése nélkül születtek a bérleti szerződések. Jelen esetben a felperesek nem közöltek valótlán tényt az eljáró hatósággal, így a Harm.tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozás helytelen. Hangsúlyozták azt is, hogy ténylegesen teljesítik a beavatkozó Zrt-ben vállalt feladataikat. Megítélésük szerint a Harm.tv. 16. § (2) bekezdését az alperes helytelenül értelmezi. E rendelkezésből ugyanis nem lehet arra következtetni, hogy mintegy további feltételként a kérelmező köteles 90 napot meghaladóan Magyarországon tartózkodni. A tartózkodási engedély feltételeit a Harm.tv. 13. §-a tartalmazza. A Harm.tv. 16. § (2) bekezdés ehhez képest további feltételeket nem támaszt. Eljárásjogi szabálytalanságokra is hivatkoztak a felperesek, utaltak arra, hogy a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyveket a hatóság nem küldte meg részükre, megsértve ezzel a Ket. 93. § (1) bekezdését, 94. § (1) bekezdés a) pontját. Hivatkoztak a Ket. 40. § (4) és (5) bekezdés sérelmére is, valamint arra, hogy az alperes a Ket. 29. § (3) bekezdés a) pontját, illetve (11) bekezdését is megsértette, mivel az eljárás megindításáról nem küldött tájékoztatást a felpereseknek. Tanúmeghallgatást indítványoztak álláspontjuk alátámasztásaként.
- [3] A felperesi beavatkozó ugyancsak az alperesi határozatok felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a

határozataiban foglalt jogi álláspontját fenntartotta.

A bíróság ítélete

- [5] A bíróság a felperesek keresetét alaposnak értékelte és az alperes keresettel támadott határozatait mindegyik felperes tekintetében hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés e) pontára, 16. § (2) bekezdésére, 18. § (1) bekezdés a) és b) pontára, valamint a Vhr. 29. § (3) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozott.
- [6] Elsődlegesen azt vizsgálta a bíróság, hogy az eljárási szabálysértések okán indokolt-e az alperesi határozatok hatályon kívül helyezése. E körben azt állapította meg, hogy sem a felperesek jogi képviselője meghatalmazása kapcsán a Ket. 40. § (4) bekezdése, sem a helyszíni ellenőrzés vonatkozásában a Ket. 92. § folytán alkalmazandó 56. § (3) bekezdése, sem a 93. § (1) bekezdése nem sérült, tehát a bíróság megítélése szerint nem merült fel olyan eljárási szabálysértés, amely az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését indokolta volna.
- [7] Az ügy érdemét tekintve a bíróság álláspontja szerint az alperes a jogszabály helytelen értelmezéséből fakadóan megalapozatlan döntést hozott. E körben a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés e) pontjára és a Vhr. 29. § (3) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy a Harm.tv. a lakhatás feltételeinek az igazolását írja elő, a tartózkodási engedély feltételéül nem támasztja többletkövetelményként azt, hogy a kérelmező ténylegesen, életvitelszerűen a megjelölt ingatlanban tartózkodjon. Ez a Harm.tv. 16. § (2) bekezdéséből sem következik. E körben helytállón hivatkoztak arra a felperesek, hogy a tartózkodási engedély 90 napot meghaladó, de legfeljebb 2 év időtartamú tartózkodásra jogosít. Ez a jogosultság, nem kötelezettség, tehát kötelező tartózkodást a hatóság sem követelhet meg a kérelmezőktől.
- [8] Az alperes által hivatkozott legfelsőbb bírósági ítéletek vonatkozásában megállapította a bíróság, hogy azok jelen esetre nem voltak alkalmazhatók, mert más tényállás alapján születtek. Hangsúlyozta a bíróság, hogy a jelen esetben a felperesek érvényes bérleti szerződésekkel rendelkeztek, hamis adatot a hatóságnak nem szolgáltatottak. Az a körülmény pedig, hogy a szálláshelyül megjelölt ingatlanban ténylegesen nem tartózkodtak - a kifejtettekre figyelemmel nem adnak okot a tartózkodási engedély visszavonására.
- [9] Mivel az alperes a jogszabály helytelen értelmezéséből fakadóan jogalapját tekintve megalapozatlan határozatot hozott, így a bíróság a felperesek egyéb kifogásaival érdemben nem foglalkozott. A bíróság leszögezte, hogy jogkérdésben kellett döntenie, bizonyítást igénylő ténykérdés az ügyben nem merült fel, így a felperesek bizonyítási indítványait is mellőzte.
- A bíróság az alperesi határozatokat az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, új eljárást azonban nem rendelt el arra hivatkozással, hogy a tartózkodási engedély

viSSzavonása jogalapjának hiányában az alperesnek nem kell határozatot hoznia.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetek elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 206. § (1) bekezdését, 339. § (1) bekezdését. Az alperes határozatai jogszabályszerűek voltak, melyeket a bíróság a jogszabályok téves értelmezésére alapítottan helyezett hatályon kívül. Azon körülmény, hogy a felülvizsgálatot végző bíróság a közigazgatási eljárás során beszerzett és rendelkezésre állt egyes bizonyítékokat az alperesi hatóságoktól eltérően értékelt és mérlegelt, az alperesi álláspont szerint önmagában nem ad alapot a határozatok hatályon kívül helyezésére.
- [11] Ismertette, hogy a felperesek magyarországi tartózkodását 2018. év különböző hónapjaiig engedélyezte, ezt követően a felperesek vagy nem, vagy csak nagyon rövid időre, pár napra utaztak be Magyarországra. Az elsőfokú hatóság helyszíni ellenőrzést folytatott le 2016. február 10-én a kínai állampolgárok szálláshelyén, ahol az ingatlan életvitelszerű használatára utaló jelek nem voltak tapasztalhatók. A hatóság a felperesek tartózkodási engedélyét - többek között - annak okán vonta vissza, hogy a felperesek a Harm.tv. 16. § (2) bekezdésben foglalt feltételeknek nem feleltek meg, azaz a 180 napon belül 90 napot meghaladó tartózkodás a felperesek vonatkozásában a tartózkodás engedélyezését követően nem valósult meg. Álláspontja szerint tartózkodási engedély kizárólag 180 napon belül 90 napot meghaladó magyarországi tartózkodás esetén állítható ki. Abban az esetben, ha a felperesek nem kívánnak hazánk területén 180 napon belül 90 napot meghaladóan tartózkodni, az ún. „C” típusú vízum kiadása iránti kérelem előterjesztésére lett volna lehetőségük. A felperesek a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban okiratokkal igazolták, hogy hazánk területén 90 napot meghaladóan kívánnak tartózkodni a kérelmükben előadott cél megvalósítása érdekében, amelynek okán a hatóság a magyarországi tartózkodást engedélyezte is. A felperesek azonban csupán egy-két napra, vagy be sem utaztak hazánk területére, így a tartózkodási engedélyek kiállításának jogalapja megszűnt, mivel kétséget kizáróan nem valósult meg a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés és a 16. § (2) bekezdésben meghatározott feltétel.
- [12] Az alperesi álláspont szerint a felperesek olyan ingatlant jelöltek meg a tartózkodási engedély kérelmezése iránti eljárásban, amely ingatlanokban életvitelszerűen soha nem tartózkodtak. Ezzel megvalósították a hamis adatközlést. E körben utalt az alperes a Kúria 2/2015.KJE jogegységi határozatában foglaltakra.
- [13] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet

hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [15] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [16] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdés értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [17] Az alperes perben felülvizsgálatott határozata értelmében az alperes a Harm.tv. 18. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján vonta vissza a felperesek tartózkodási engedélyét arra hivatkozással, hogy a beutazási és tartózkodási cél nem igazolt, illetve a felperesek valótlan tényt közöltek a hatósággal. A Kúria mindkét vonatkozásban osztotta a bíróság jogerős ítéletében kifejtett jogi álláspontját.
- [18] A Harm.tv. 13. § (1) bekezdés a) pontja a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban annak igazolását követeli meg, hogy a kérelmező Magyarország területén rendelkezik szálláshellyel vagy lakóhellyel. A felperesek nyilvánvalóan ezt megfelelően igazolták, hiszen erre tekintettel is kaptak tartózkodási engedélyt. A hatóság a helyszíni ellenőrzés tapasztalataira tekintettel a Harm.tv. 16. § (2) bekezdésére hivatkozással vonta vissza ezen tartózkodási engedélyt. E törvényi rendelkezés értelmében a tartózkodási engedély 180 napon belül 90 napot meghaladó, de legfeljebb 2 év határozott időtartamú tartózkodásra jogosít Magyarország területén.
- [19] A Kúria álláspontja szerint ezen jogszabályi előírás jogosultságot és nem kötelezettséget tartalmaz a Magyarország területén történő tartózkodásra, többletfeltételt a tartózkodási engedély jogszerűsége tekintetében nem támaszt, mint a már korábban hivatkozott 13. § és a tartózkodási engedély visszavonására vonatkozóan sem ír elő eljárást.
- [20] A Kúria megítélése szerint nem tekinthető valótlan adatközlésnek az, hogy ha a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban megjelölt lakóhelyen később, az ellenőrzés során nem nyer igazolást a kérelmező életvitelszerű, folyamatos ott lakása. Ezzel a hatóság megtévesztése nem valósul meg, annak jogkövetkezményei sem vonhatók le. A felperesek semmilyen valótlan tényt nem közöltek az eljárás során, tartózkodási engedély iránti kérelmükben a jogszabályban foglaltaknak megfelelően megjelölték azt a szálláshelyet, amelyben laknak, ha megkapják a tartózkodási engedélyüket és azt követően beutaznak Magyarországra. A felperesek által bérelt lakások valósak - ezt maga a helyszíni ellenőrzés is alátámasztja - a bérleti szerződések érvényesek voltak és semmi sem igazolta azt, hogy a felperesek beutazásuk esetén nem használták volna lakóhelyül,

tényleges tartózkodásuk helyéül ezen kibérelt lakásokat, sőt adat volt arra is, hogy egyesek a felperesek közül tartózkodtak is rövid ideig bérelt lakásukban.

- [21] Megjegyzi a Kúria, hogy a perben adat merült fel arra vonatkozóan is, hogy a tartózkodási engedély birtokában a felperesek egy része saját budapesti ingatlant vásárolt, amelybe a peres eljárás ideje alatt be is költözött és ezt a változást az alperesnek bejelentette, arról az alperes tudomással bírt. Mindezen tényállás mellett sem jogszerűnek, sem megalapozottnak nem volt tekinthető az az alperesi eljárás, amely a tartózkodási engedély visszavonását eredményezte.
- [22] Megjegyzi a Kúria, hogy egyetértett a felperesek azon álláspontjával, miszerint a Harm.tv. 16. § (2) bekezdése szerint a hatóságnak a beutazás és tartózkodás céljának vizsgálatára nincs alapja, főleg nem olyan mérlegelési jogköre, amellyel a jogszabályban meghatározottak szerint igazolt beutazási és tartózkodási célt felülbírálna. Az alperes felülvizsgálati eljárása azt eredményezte, hogy egy jogszabályi feltételek igazoltsága mellett engedélyezett tartózkodást a hatóság egy konkrét feltételt nem támasztó jogszabályi előírás alapján átírt és semmissé tett. Ez a döntés pedig - ahogy a bíróság is megállapította - jogszerűnek semmiképp sem volt tekinthető. A Kúria egyetértett a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezéséről rendelkező ítéleti döntéssel és azzal is, hogy hivatalból indult eljárásról lévén szó a bíróság új eljárás lefolytatására nem kötelezte az alperest. Az új eljárás megindításának lehetősége az alperes számára hivatalból bármikor adott.
- [23] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kérték a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [25] A felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [26] Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső sk. bíró

A kiadmány hitel  l:

tisztviselő